

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze sąd krajowy zwraca się również z pytaniem, czy w oparciu o przesłanki przedstawione powyżej i okoliczności zawisłego przed nim sporu orzecznictwo sądów krajowych – zgodnie z którym wyrażne przyjęcie aneksu sporządzonego zgodnie z zasadami przewidzianymi w przepisach art. 40 ust. 1 i na podstawie przepisów art. 95 OUG nr 50/2010 w sprawie umów kredytu konsumenckiego automatycznie pociąga za sobą wniosek, że [wspomniany aneks] został wynegocjowany i w konsekwencji określone w jego treści warunki umowy są wyłączone z oceny ewentualnych podejrzeń, iż są one nieuczciwe – jest sprzeczne [z możliwością, o której mowa w pytaniu pierwszym]?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Specializat Mureş
(Romania) w dniu 21 marca 2023 r. – ERB New Europe Funding II/YI**

(Sprawa C-178/23, ERB New Europe Funding II)

(2023/C 278/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Specializat Mureş (Rumunia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ERB New Europe Funding II

Druga strona postępowania: YI

Pytanie prejudycjalne

Czy stosowanie przepisów art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 (¹), w świetle, w szczególności, dwudziestego trzeciego motywu tej dyrektywy oraz zasady skuteczności powoduje, że należy interpretować je w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie możliwości zbadania przez sąd krajowy wątpliwości dotyczących nieuczciwego charakteru warunków umownych obecnych w umowie zawartej pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem, nawet jeśli te ostatnie zostały wcześniej zbadane przez inny sąd krajowy w ramach postępowania sądowego pierwszej instancji wszczętego przez konsumenta, który nie brał udziału w odnośnej rozprawie i nie był odpowiednio wspierany ani reprezentowany przez adwokata, oraz zostały oddalone w drodze orzeczenia sądowego, które nie zostało zaskarżone przez konsumenta – i które, w związku z tym, w ramach wewnętrznego systemu procesowego, uzyskało powagę rzeczy osądzonej (*res judicata*) – jeżeli ze szczególnych okoliczności sporu wynika w sposób wiarygodny i uzasadniony, że konsument ten nie skorzystał ze środka zaskarżenia w ramach wspomnianego pierwszego postępowania sądowego ze względu na swoją ograniczoną wiedzę lub ograniczone informacje?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

**Odwołanie wniesione w dniu 27 marca 2023 r. przez Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. od
wyroku Sądu (trzeciej izby) z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie T-703/21, Zielonogórski Klub
Żużlowy Sportowa / EUIPO – Falubaz Polska (FALUBAZ)**

(Sprawa C-199/23 P)

(2023/C 278/23)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. (Przedstawiciel: T. Grucelski, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2023 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) postanowił, że odwołanie nie zostało przyjęte do rozpoznania i że strona skarżąca pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 26 kwietnia 2023 r. – A. S.A. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-266/23, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy)

(2023/C 278/24)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A. S.A.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96 z 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾ może być rozumiany w ten sposób, że do rzeczywistego kosztu nabytej energii elektrycznej zaliczać należy jedynie cenę nabycia samej energii elektrycznej, z wyłączeniem jakichkolwiek dodatkowych opłat, na przykład opłaty dystrybucyjnej, których poniesienie zgodnie z obowiązującymi w państwie członkowskim przepisami jest niezbędne dla możliwości zakupu energii elektrycznej?
- 2) Czy przepis art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/96 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on wyłączeniu zwolnienia z akcyzy od nabycia energii elektrycznej dla zakładu energochłonnego [art. 31d ust. 1 ustawy z 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r., poz. 143)] w przypadku, gdy zakład ten korzysta ze zwolnienia przedmiotowego z akcyzy na podstawie przepisów krajowych (art. 30 ust. 7a ustawy o podatku akcyzowym), gdy zakład ten wykaze, że w stosunku do tej samej energii nie korzysta z tych dwóch zwolnień jednocześnie i przy założeniu, że łączna kwota zwolnień nie przekroczy kwoty zapłaconej akcyzy za ten sam okres?

⁽¹⁾ Dz. U. 2003, L 283, s. 51; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 09 Tom 001 P. 405 – 424

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia) w dniu 2 maja 2023 r. – FB, JL/Procureur du Roi près du Tribunal de Première Instance d'Eupen

(Sprawa C-283/23, Marhon ⁽¹⁾)

(2023/C 278/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FB, JL

Druga strona postępowania: Procureur du Roi près du Tribunal de Première Instance d'Eupen